

**URUNK SZÜLETÉSE
KARÁCSONY**

B év

1-4 oldal

Olv.: Iz 62,11-12 – Tit 3,4-7 – Lk 2,15-20
Pásztorok a jászolnál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Isten a történelemben!
Az emberi világ csak egy keret!***

Kedves Testvérek! Isten hozta a Testvéreket ezen a nagy ünnepen, amikor Jézus Krisztus születésének titkát ünnepeljük: Isten a történelem Ura! Minden történés középpontjában – hitünk szerint – Isten van! Elég kevesen vagyunk már, akik ezt így gondoljuk, de a történelmi tapasztalatok győznek meg bennünket e felől. Fájdalom, amikor az emberiség Isten nélkül képzei el az életét, Isten nélkül szervezi földi életútját, akkor nekünk ezen a mai ünnepen félre kell tenni minden nosztalgiát és komolyan el kell gondolkodnunk ezen az igazságon.

***Az emberi közösség megmentéséről van szó!
Isten a megmentő!***

Ajánljuk fel ezt a szentmisét Európa megtéréséért!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Úgy tűnik, az ember gyorsan felejt. Ezért szeretem karácsony reggelén a pásztorok miséjét, mert ezek az egyszerű emberek nem felejtettek, ezek az egyszerű emberek mindent úgy találtak, ahogyan nekik azt előre megmondták. Pedig mindaz a körítés – ha lehet ezt így mondani – mindazok a jelenségek, amik őket tanították, azok eltűntek.

Azt gondolom, hogy ez az idei esztendő igen sok mindent juttat az eszünkbe, amit elfelejtettünk. Lehet, hogy sok mindent el is kellene felejtetni. Mindezek ellenére azt az igazságot, amit a különböző jelenségek megvilágosítottak nekünk, azt a középpontba kellene helyezni. Igen sokat foglalkoztatta ez a kérdés Horváth Sándort, akinek a neve igazából a magyar kultúrtörténetben, még a magyar teológiában sem honosodott meg, egyszerű név, semmi rendkívüli, aki a Domonkos Rend tagja volt. A Domonkosok Rendje hittérítő rend, talán a legképzettebb szerzetesközösség - tagjait illetően - az összes szerzetesrend közül.

Horváth Sándornak elege lett az európai ember felejtéséből. Egy csodálatos könyvet írt, a címe ez: Isten a történelemben. Arról elmélkedett ebben a könyvben, hogy az egész emberi történelem középpontja az Isten! Ez az isteni történet az emberi történelemben karácsonnyal kezdődik. Aztán a kereszten befejeződik és a keresztyényekben folytatódik.

Elgondolkodtató, hogy milyen is az Isten. Amikor az isteni dolgokról van szó, akkor szinte semmi emberi biztosítékot nem vesz igénybe az író. Hiszen, mennyi biztosítéka van Istennek akkor, amikor meghirdetjük ebben a világban, – hallottuk ma is – hogy megszületett az Isten Fia! Eloszlatta a világ sötétségét! Világosság támadt! Akkor elkezdünk foglalkozni egy

barlangistállóval, ahol egy kicsi Gyerek a marhák étkeztető jászolában fekszik. Mennyi biztosítéka van Istennek a kereszten? Azt üvöltötték a zsidók a kereszttövében: Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről és hiszünk neked.

Mindössze egy pogány volt, aki akkor ott Krisztus kínszenvedését végig követte és a végén azt mondta: ***Ez valóban az Isten Fia volt! Ha elgondolkodunk, akkor ez a képjel: a jászol és a keresztt az Isten nagyságának bizonyítéka!*** Ezt csak az érti, aki azt is tudja, hogy a szeretetnél nincs nagyobb hatalom! Aki úgy gondolja, hogy ennél van nagyobb erő is, az fölépíthet egy emberarcú világot, amely emberarcú világban a csecsemő, vagy a magzat már nem is tényező, amely világban egyik ember a másikat úgy irtja, mint a gonosztevők egymást.

Új világot kell kezdeni! Horváth Sándor kifakadása érthető volt, a mai világ, amelyben élünk, megérett erre. Minket, magyarokat ez külön is érint, engem mindenképpen. Ma már ez se olyan fontos a legtöbb magyarnak: a Trianon és a Trianon századik évfordulója, hiszen ez a magyarság halálra ítéltése volt, azóta vergődünk és a túlélésért küzdünk. Azt hiszem, Isten nem erre szánt bennünket, nem túlélésre, hanem boldog életre!

Amin ma el kell gondolkodnunk, vége a nosztalgiázásnak, vége már száz év óta a hajnali miséknek, már kicsi gyerekkoromban is csak a falvakban volt ez jelen. Micsoda építő volt az emberi lelkek világában! Vége, el is felejtettük, vele az Istent is. Vége a Betlehemezéseknek, itt-ott-amott még nosztalgiaképpen jelen vannak, Betlehemeket még állítanak. Vége a karácsony ünneplésének, alig állítanak karácsonyfát. Vannak, akik még küszködnek. Ha a mai szentírási részeket halljuk, akkor minden csak keret. A lényeg más.

A profán és a szentség együtt van az emberi történelemben! A profánt mi emberek jelenítjük meg. A profán világban a szentség az Isten! Ha az egész születéstörténetet végiggondoljuk, - lehetne Krisztus szenvedéstörténetét is ebből a szemszögből nézni - megbotrántoztató és megdöbbentő! Gondoljunk arra, Isten üdvözítő terve Krisztus születésével elindul, mert az Isten meg akarja menteni az embert. Szeretetből Emberré lesz! Szeretetből tanít bennünket emberi életre! Szeretetből meg is hal értünk, hogy igazolja tanításának az életrevalóságát!

Ma már nem hisszük el, hogy a szeretet a legfontosabb. Hazudozzuk a szeretetet egymásnak. Ki az, aki az életét is kockáztatja a szerelméért, a szeretetért, a másik emberért? Vannak hősök, de valami más motiválja őket, akiket mi hősöknek tartunk. Gondoljunk csak arra, a császár hoz egy rendeletet, a világ kényura, az írások írnak a rendeletet, a kikiáltók viszik szét a világba, hogy össze kell írni minden embert.

Van-e profánabb dolog a népszámlálásnál? Van-e profánabb dolog a szavazásnál? - hogy mai modern fogalmat használjak. Mi magyarok ebben is sok-sok tapasztalattal rendelkezünk. Mindez előkészíti a legszentebb eljövételét, elindítja ezt a családot, amely családba beleszületik a mi Megváltónk! Elindítja Názáretből Betlehembe, Dávid városába. Dávid király palotát akar építeni az Úrnak. Megkapja a figyelmeztetést: Te akarsz palotát építeni az Istennek? Isten adott neked házat, Dávid dinasztiairól beszélünk.

Megjövendölték a próféták, hogy Betlehemben kell születnie, Dávid városában. Dehogy város már. A mi kommunista keleti világunkban a legfontosabb egyházi városokból porfészek lett, szinte egész Kelet-Európában. Csakhogy az igazság nem ettől függ. Betlehem igazsága sem ettől függött, hogy mi lett belőle. Egy biztos:

Betlehemben született a világ Megváltója!

Itt vannak ezek a pásztorok, akiket én nagyon szeretek. Ezeknek megjelentek égi követek, angyalsereg, fényesség. Hirdették, hogy megszületett nektek a Megváltótok Dávid városában, Betlehemben. Betlehemtől 6-8 km-re van a pásztorok mezeje, ahol a pásztorok tanyáztak. Ott kerekedtek föl és mentek Betlehembe. Amikor odaérnek Betlehembe, ott nincsenek fények, angyali karok, hanem egy nyomorúságos barlangistálló. Ez lesz nektek a jel! Megtalálták a kicsi Gyereket és gondolkodás nélkül - ha szabad így mondani – leborultak és imádták!

***Annyit tépelődünk
Istennel és a kereszténységgel kapcsolatosan is,
a helyett, hogy leborulnánk!***

Nincsenek itt jelenségek, az csak ott volt a hirdetéskor nekik, mert az Isten tudta, hogy kiket kell megszólítani! Egyszer valaki azt mondta, ha Jézus Krisztus meg nem születik, akkor ezekről a pásztorokról soha se beszélne a világ. Visszaemlékezem a falum történetére, a legutolsó emberek voltak a pásztorok.

A pásztorok külső jel nélkül hittek a hírnek, amit mondtak nekik: leborultak és imádták Őt!

Ha visszük tovább ezt a profán történetet, Jézusnak menekülnie kellett Betlehemből, mert a gonosz király meg akarta gyilkolni. Elmenekül Egyiptomba, mert teljesülnie kell a szónak, a jövődőlésnek: Egyiptomból hívtam az Én Fiamat! Aztán jönnek a napkeleti Bölcsék. A csillagjelenség valamire utal. Nem bizonyítékokat kell itt keresni, hanem erre a csodálatos egybeesésre kell gondolni és a pásztorokra.

A napkeleti Bölcsék elindulnak! Csak a bölcs ember indult el ennek a fénynek a hívására, az okosak nem. És megtalálták, mert akkor már újra Betlehemben van ez a család. Aztán, hogy minden folytatódjon, ***vissza kell menni Názáretbe, a pogányok Galileájába, ahol harminc évig csendben él az Emberré lett Isten Fia, majd előáll, mint Isten üzenetének a hirdetője!***

Aztán az Embert kivégzik, Isten Fia meghal a kereszten!

Közben sok-sok emberrel találkozott és sok-sok ember életét ez a találkozás átalakította. Ők az apostolok, ők a követek, akik megtanulták Tőle azt, hogy nincs fontosabb dolog annál, mint a másik embert jobban szeretni önmagunknál, mert csak ebben az esetben jöhet létre az emberélet központú közössége, ez a kereszténység.

Talán, ha mindezekre gondolunk, amiket most próbáltam nevesíteni, a kép elkészülhet.

Ez az emberélet központú kereszténység tette kereszténnyé az európai barbárokat!

A barbár Európa keresztény Európa lett. Az emberélet központú, felfogású, gondolkodású emberek jelenléte igazi kereszténnyé, minden rosszat legyőző kereszténnyé tette Európát. Csakhogy megjelent az okos ember, amely nem bölcs, az önmegvalósító felvilágosult ember és ezzel szétverte Európa kereszténységét, amely évszázadokon át a világ középpontja volt. Erről se beszélünk, erről se merünk szólni.

Most ezzel nem magunkat dicsőítjük, Isten miatt! Ez keresztény Európa volt, egyetlen földrész, csak ez. Ez lett a kultúrának, különböző Istenre utaló eszméknek, a civilizációnak, sőt a technikai civilizációnak is az elindítója, mert mindez csak keresztény talajon tudott életteret találni. Innen ment a világ többi földrészére az üzenet. Mára Európa haldoklik.

Mára a keresztény Európának vége. Illúzióink ne legyenek. Az életigazság központú kereszténység megtöltötte a templomokat, igazi hitvalló világot teremtett. Ez a példa sugárzott az összes többi földrészre. Most mi olyan szívesen hivatkozunk a járványra. Nem azért

vagyunk ilyen kevesen, mert járvány van. Maszk ide, maszk oda, a járvány előtt is kiürültek a templomok Európában. Ne felejtsük el, ha a só ízét veszti, mire való? Kidobják és eltapossák.

Ez a jövőnk! A kereszténység nem a legnagyobb erővel harcolja a maga harcát, hanem e világi szövetségei vannak, mindenütt visszaszorult az összes többi földrészen. Döntés született, hogy végérvényesen ennek az európai kereszténységnek is a végére kell járni. Elő is készítettük mi európaiak mindezt, hiszen elfogytunk.

Azt hisszük, hogy majd mások helyettünk mindazt pótolják, amit mi nem tettünk meg! Benépesítik Európát, mert azé a Föld, aki benépesíti, de azok már nem keresztények. Higgyék el Testvérek! Ha a kereszténység visszaszorul az emberi kultúrából, akkor a barbárok világa jön vissza. Lehet, hogy gazdag lesz, lehet, hogy sokat tud. Csak az ember az embernek nem a testvére lesz, hanem a harcosa és ellenfele, rossz esetben az ellensége.

Arról akartam beszélni most, hogy komolyan kellene venni az Isten üdvösségtervét. Komolyan kellene venni a kereszténység, az Egyház üdvösségútját, amit ragyogóan megkomponált az Egyház és 1200-1300 éven át, ragyogóan működött. Azon kellene gondolkodni, hogy valóban akarjuk-e, képesek vagyunk-e emberközösség központú társadalmat építeni? Vagy mi is magánzók vagyunk, önmagunknak élünk. Akkor egymástól elszigetelődve az e világ erői eltaposnak bennünket.

Ezen az idej karácsonyon valami újat kellene kezdeni Európában, legfőképpen a kereszténység letéteményeseinek kellene ezt komolyan venni. Ez nem egy-két jó-szándékú ember dolga, akit megszállottnak tartanak. Az emberi élet közösségi, az ember közösségi lény. Annak a közösségnek van jövője, amely közösség Isten által ihletett emberközpon-tú.

Ennek a közösségnek a megteremtése a mi új feladatunk!

Valószínű, hogy ebbe is belehalunk, de legalább valamit megteszünk ezekért a gyerekekért – a ministráns fiúkra kell gondolni – Ezek a fiúk az én vasárnapi örömeim, ők is ebben a világban élnek. Az életről van szó, a példa a felnőttek világa!

***A lelkünket formáljuk és alakítsuk:
akarunk-e egymásért élni, egymással olyan közösségben élni,
ahol egymás boldogságát szolgáljuk, munkáljuk!***

Ez az Isten által eltervezett emberi életút!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása tegye széppé, lelkileg gazdaggá ezt a mai ünnepet mindegyikünk számára. Segítsen bennünket az Isten, hogy mi egy új keresztény világnak legyünk a fölépítői, ami kemény küzdelem és kemény áldozatokat kíván tőlünk. Az Egyházat és az államot elválasztották. Lenyeltük. Utána a kommunizmus harcos ateista magatartásával véglegesen száműzött bennünket a világból. Tudomásul vettük, mert élni kell. Mára semmi közünk nincs a világhoz, de Jézus azt mondta: Menjetek el az egész világra! ***Holnap Szent István első vértanút ünnepeljük! Kívánok mindenkinek lelkiekben gazdag karácsonyt!***